

Anotace

Cílem této bc. práce je zhodnotit přínos architektky Milady Petříkové-Pavlíkové na poli sociálního stavitelství a v souvislosti se stavebními aktivitami českého ženského hnutí. K ženské problematice měla architektka Petříková blízký vztah. Vyrůstala v době, kdy bylo ženské hnutí na vzestupu a teprve se schylovalo k zásadní bitvě o volební právo. Také její tety, Anna a Albína Honzákové – aktivistky hnutí, byly pro Petříkovou jistě velkými vzory. Na příkladu čtyř budov, které vznikly v rozmezí let 1922-1950 jsem se zároveň snažila šířeji pojednat o historických okolnostech a představit určitá související témata – sociální politiku první republiky a sociální aktivity dobročinných organizací (často vedených ženami), Ženský klub český jako první všezastřešující spolek a budovu ŽKČ jako symbol a důkaz vítězství feministických snah a konečně vztah dobové pedagogické teorie a architektury mateřských škol a vývoj MŠ jako stavebního typu. V závěru jsem se pokusila postavit vedle sebe sociální architekturu, jakožto fenomén a velké téma dobových architektonických úvah i praxe a sociální architekturu iniciovanou ženským hnutím nebo jeho představitelkami.

Klíčová slova

Milada Petříková-Pavlíková, sociální architektura, sociální politika, české ženské hnutí, dobročinné organizace a spolky, Ženský klub český, budova mateřské školy